

Sygn. akt IV U 346/15

POSTANOWIENIE

Dnia 24 kwietnia 2015 roku

Sąd Okręgowy w Tarnowie – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Kazimierz Kostrzewa

po rozpoznaniu w dniu 24 kwietnia 2015 roku w Tarnowie na posiedzeniu niejawnym

sprawy z odwołania Z. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

z dnia 16 lutego 2015 roku znak: (...)

postanawia:

odrzuć odwołanie.

UZASADNIENIE

Zaskarżoną decyzją ZUS odmówił odwołującej się Z. S. prawa do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy. Podstawą tego rozstrzygnięcia było orzeczenie lekarza orzecznika ZUS z dnia 29 stycznia 2015 roku ustalające, iż Z. S. nie jest całkowicie niezdolna do pracy. Od tego orzeczenia odwołująca się nie wniosła w przewidzianym terminie sprzeciwu do komisji lekarskiej, pomimo stosownego pouczenia w tym zakresie.

Sąd rozważył, co następuje:

Zgodnie z treścią art. 477⁹ § 3¹ kpc Sąd odrzuci odwołanie w sprawie o świadczenie z ubezpieczeń społecznych, do którego prawo jest uzależnione od stwierdzenia niezdolności do pracy lub niezdolności do samodzielnej egzystencji, a podstawę do wydania decyzji stanowi orzeczenie lekarza orzecznika Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, jeżeli osoba zainteresowana nie wniosła sprzeciwu od tego orzeczenia do komisji lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych i odwołanie jest oparte wyłącznie na zarzutach dotyczących tego orzeczenia.

Orzeczeniem z dnia 29 stycznia 2015 roku Lekarz Orzecznik Oddziału ustalił, iż Z. S. nie jest całkowicie niezdolna do pracy. Orzeczenie to odwołująca się odebrała osobiście w tym samym dniu (dowód: k. 295 akt ZUS). Przedmiotowe orzeczenie zawiera pouczenie w przedmiocie przysługującego badanemu prawa do wniesienia sprzeciwu do Komisji Lekarskiej ZUS, właściwej ze względu na miejsce zamieszkania, w terminie 14 dni od dnia doręczenia orzeczenia. Odwołująca nie złożyła sprzeciwu od orzeczenia Lekarza Orzecznika Oddziału.

W odwołaniu od decyzji ZUS Z. S. nie wskazuje nowych okoliczności dotyczących całkowitej niezdolności do pracy powstałych po dniu wydania orzeczenia przez Lekarza Orzecznika, które miałyby wpływ na zmianę orzeczenia oraz ponowne rozpoznanie sprawy na podstawie art. 477⁹ § 2¹ kpc.

Powyższe przesądza, iż odwołanie od zaskarżonej decyzji wypełnia przesłanki z art. 477⁹ § 3¹ kpc. Odwołująca bowiem nie wniosła w ustawowym terminie sprzeciwu od orzeczenia Lekarza Orzecznika, a odwołanie od wydanej w wyniku przedmiotowego orzeczenia decyzji oparte jest wyłącznie na zarzutach dotyczących przedmiotowego orzeczenia.

Mając powyższe na względzie Sąd orzekł jak w sentencji, na podstawie powołanych przepisów.

(...)

(...)

(...)

(...)